

ut vel minima offensuscula clarissimū quod
que nomen obscuretur. Hæc animo quum
penitus infedissent, atque huiusmodi curis in
uolutum impia atque nefaria manus inuasit:
non illa hostium externorum aut sicariorum
manus, sed amicorum, sed familiarum, sed
domesticorum conspiratio detestabili exem
plo fuit: cuiusmodi in idias nō Artaxerxes,
non Mithridates, non Ptolomeus Euerge
tes, nō mortalium quisquam ne deorum qui
dem (si fabulis credere par est) vitare potuit,
tamen supersunt hæredes tantæ iniuriæ, qui
nihilominus crudelitatis atque perfidiæ repo
scent ab inimicis pœnas. Atqui trucidarunt
annis grauem, fama clarum, gentibus admi
rabilem vnico tantum dispendio, ac nescio
quidem an maxima iacturâ nostræ futuræ
dignitatis, quod vel immature nomen regiū
quod iam pridem animo concupieram, non
arripuerim. O spes fallaces, o inanes meas co
gitationes, o pestilentem L. Cottæ moram:
nunc medius inter Cyrum & Alexandrum
federē, pulcherrimo inferis, vel ipsi Diti spe
ctaculo: nam vel præliorum quibus interfui,
vel bellicosarum gētium quas superavi, vel
prouinciarum, quæ mea virtute in Romano
rum potestatem venerunt, vel tandē nūerus